

„в) 11-и п. Сливенски полкъ съ артилерията си, пешитѣ ескадрони и конния ескадронъ (безъ единъ взводъ) да заеме и охранява височината южно отъ Щипъ — отъ града вкл. до височината 580 източно отъ Люботецъ: пешитѣ ескадрони — височината западно отъ Щипъ и крайнината на града; конния ескадронъ — въ Шопури да наблюдава Балталие, Горчина, Еникьой и Трековацъ“.

Командирътъ на полка издаде следната заповѣдъ:

„§ 1. Сърбитѣ сж на изтокъ отъ р. Злетовска, по дѣсния брѣгъ на р. Брѣгалница и по лѣвия на р. Лаковица.

На полка заедно съ 1-о с. с. артилерийско отдѣление, 3-тѣ пеши ескадрони и конния ескадронъ (безъ единъ взводъ) е заповѣдано да заеме и охранява височината южно отъ Щипъ (града вкл.) до височината 580 източно отъ Люботецъ.

Вдѣсно отъ насъ ще бжде 2/8-а брагада,

за което:

1. Пешитѣ ескадрони да заематъ и охраняватъ влѣво отъ 2-а бригада, а именно височинитѣ западно отъ Щипъ и крайнината на града, сжщата линия, която сж заемали до сега.

2. 2-а дружина отъ тукъ до Доляни.

3. 3-а дружина отъ тукъ до височината 580.

Всичкитѣ тия пунктове сж указани отъ мене на самото мѣсто.

4. Началникътъ на артилерийското отдѣление да избере мѣсто за батерейнитѣ позиции въ този участъкъ.

5. Картечната рота да заеме позиция въ района на 3-а дружина.

6. Конниятъ ескадронъ — въ Шапури — да наблюдава Балталие, Горчина, Еникьой и Трековацъ.

7. Частитѣ отъ охранението и самитѣ биваци да се прикриватъ отъ погледитѣ на сърбитѣ.

8. Щабътъ на полка при полковата поддръжка задъ лѣвия участъкъ.

9. Ходенето въ Щипъ да не се допуска, освенъ, ако има нужда, да се изпращатъ команди, снабдени съ билети, въ които да се отбелязва времето, въ което трѣбва да се върнатъ въ бивака, и числото на хората отъ командата.

10. Старшиятъ ескадроненъ командиръ да нареди постоветѣ да не допускатъ въ града безъ команда и билети“.

Скица № 13

На 16 полкътъ зае позицията си. Тукъ наново се появи холерата, която въ продължение на десетина дни грабна 20 души, между които и храбрия командиръ на 12-а рота капитанъ Чобановъ Георги. Благодарение на самоотвержеността и личния трудъ на лѣкаря д-ръ Станчевъ Иванъ, болестта биде ограничена. Безъ необходимитѣ санитарни срѣдства, безъ специално подготвенъ персоналъ, този енергиченъ и младъ лѣкарь както при Тарфа, така и тукъ поведе жестока борба съ тази болестъ.